

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/2 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/2 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.,
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/2 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oră 6 cr.
a treia-oră 5 cr., și timbru de 30 cr.Redacția și administrația: Strada Poplaci Nr. 15.
Telefon Nr. 14.

Se prenumără și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază.

Numeri singuratici a 5 cr. se vînd la „Tipografia”, soc. pe acțiuni

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Ura lor.

(*) Politica... aceasta e calul de bătaie, cu care guvernării noastre mari și mici își scuză măsurile de prigonire, ce le aplică față de instituțiuni de-ale noastre și față de persoane. Noi Maghiarii — așa zic ei — nu ne punem în calea dezvoltării economice sau culturale a Românilor, nu prigonim așezămintele sau bărbaii lor, numai dacă fac politică. Să înțelege politica românească, care în ochii stăpînitorilor este egală cu agitație contra patriei și a poporului maghiar...

Nimic mai fals decât această sofistică maghiară și nimic mai ușor decât a dovedi netemeinicia ei. Faptele guvernărilor noastre ne-au arătat în numărare rînduri, că ei ne persecută nu numai pe teren politic, ci ne prigonesc cultura și ne pun bețe în roate pe calea înaintării noastre, sub pretextul politicei militante.

Noi, cari avem „fericirea” a trăi sub oblăduirea „părintească” a Maghiarilor și afară de noi, toți aceia, cari din depărtare urmăresc cu atențiune cele-ce se petrec în Ungaria, sînt de mult convinși despre acest adevăr.

Dacă totuși revenim asupra chestiei, o facem din cauză, că faptele petrecute în vara aceasta în câteva părți ale Ardealului ne dovedesc, că nu numai cultura și așezămintele noastre sînt prigonite, dar și chiar și străinii, cari departe de fluctuațiunile politice, se ocupă în mod academic cu limba noastră, sînt luați la goană din partea Maghiarilor, sub mișlescul pretext, că fac politică și agitație!

E vorba aci despre cele-ce s'au întîmplat în vara aceasta cu savantul profesor *Dr. Weigand*, în călătoriile sale printre Români.

Sînt mai mulți ani de cînd dl Weigand, decis a studia temeinid idiomul nostru, face aproape în fiecare vară călătorii la țeară, căutînd a veni în atîngere cu oameni din popor, și a-și aduna astfel material privitor la studiile sale filologice.

E destul însă, ca cineva să convie în mai multe părți cu țărani români și cu inteligența noastră dela țeară, ca el să fie luat la goană din partea solgăbiraierilor și a altor mici despoți din provincie.

Pretextul e: politică, agitație. Sbirii știu bine, că acest pretext e bun, e probat și că ei prin manopere de aceste își câștigă merite înaintea despoților puși mai sus!

Astfel s'a întîmplat, că anii trecuți dl Weigand a fost pus sub pază gendărmărească prin Bănat și șicanat de amplexiați administrativi. S'a dovedit însă că dl Weigand nu e nici spion, nici agitator, ear' prin cele întîmplate numele dlui profesor s'a făcut cunoscut chiar și înaintea acelor, cari poate nici nu știu ce va să zică filologia.

Și cu toate aceste ce se întîmplă? Ori de câte-ori se ivește printre noi savantul profesor, el este urmărit și șicanat de deregătorii unguri. Astăvară a fost arestat la Ciachi-Gărbău și eliberat numai la ordinul telegrafic al ministrului.

Din acest ordin s'a văzut, că dl Weigand nu are nici o intenție de a primejdi nici Ungaria, nici pe Maghiari; s'a văzut, că nu e agitator politic, sub care pretext a fost arestat la Gărbău și totuși acum de curînd dl Weigand a fost de nou șicanat și ținut pe la poliție în Bistrița...

Ce însemnează toate aceste? Maghiarii cei mari, ca și cei mici, cei din Pesta, ca și cei dela țeară, știu cine e Weigand, știu că nu face politică, dar nu pot suferi ca el să se ocupe cu „proștii de Valachi”, să-și studieze și apoi să le facă cunoscută în străinătate limba, firea și obiceiurile.

De aceea un astfel de om trebuie șicanat și luat la goană, ca să se intimideze și să-și treacă pofta, lui și altor

bărbați savanți, de a călca hotarele Ungariei și a lucra în interesul culturai române.

Casul e destul de eclatant, numai că în Europa nicăiri nu se întîmplă, că oameni de știință să fie vîrți în temniță și prigonii pentru cercetări științifice. Aceasta se întîmplă în timpul nostru — afară de Ungaria — numai la semînițele barbare și sîlbatiche din interiorul Africii.

Nu mai pozeze deci Maghiarii pe nevinovatul, nu se folosească de geaba de pretextul: politică și agitație, ca să lovească în cultura noastră, căci faptele îi demască.

Ei ne uresc și în ura lor vreau să nimicească tot ce e Român și persecuțiile lor lovesc nu numai așezămintele noastre, ci chiar și pe aceia, cari se ocupă cu studiarea etnică a poporului român.

Sibiu, 16 Oct. n.

Decorația lui Jeszenszky. Am făcut o campanie întregă în contra decorării lui Jeszenszky, fapt ce a revoltat pe toți Români. Am făcut aceasta campanie, pentru-că ea se impunea. Noi nu putem tăce, cînd toată lumea vorbește; nu putem să ne înădușim indignarea, cînd sîntem profund indignați, și ea noi toți Români. Și am făcut campania, nu în contra lui x ori y, ci contra faptului.

Noi n'am stabilit responsabilitatea, căci nu e de competența noastră, ci am apreciat *faptul*, despre care s'îi doze seamă cei-ce l-au făcut, ori cine ar fi...

Sîntem convinși, că procedura noastră a avut și are aprobarea tuturor Românilor de bine, și dacă se va cere vom continua pe aceeași cale. Dela aceasta nu ne vor abate „diplomații” nostri de pe la Arad, ori Orăștie, cari au știut să înghită cu atîta abnegație aceasta pilulă, și cari n'au avut cuvinte decât spre a „explica” într'un mod raiv, dar dîndu-și aier diplomaticese, acest fapt revoltător. Constatăm însă un fapt: — și desîdem pe ori-și-cine să dovedească contrariul — în toată campania am fost obiectivi și imparțiali, afară doar' în ce privește persoana lui — Jeszenszky.

Cu toate acestea „diplomații” nostri au cutezanța de a amîni, în legătură, de prefinse „înjurături” ale „Tribunei”.

Provocăm pe acești ucenici de diplomație, să citeze prelinsele „înjurături” ale „Tribunei” spre a-și dovedi aserțiile; altfel trebuie să susținem, că din toată diplomația stăpînitorilor lor n'au învîțat pîn'acum alta, decât intervertirea faptelor și afranarea adevărului, adică cea mai ignobilă meserie.

De astfel însemnăm, în legătură, ceea-ce *Drapelul* relevază cu uimire, că „pînă astăzi n'a apirat în *Monitorul Oficial* decretule pentru decorațiile conferite la Buda-pesta, cu ocazia vizitei Regelui”.

Ungurii nu fac concesiuni. Cetitorii nostri cunosc interviul ce un redactor dela *Berliner Tageblatt* a avut cu un „distins” bărbat de stat ungur.

Articolul ziarului berlinez avea menirea a spune, că Ungurii nu le trece prin mințe să facă vre-o concesiune Românilor.

Un articol de același tenor a apărut și în *Kölnische Zeitung* cum se crede inspirat de — Băffy.

„Însuși fostul director al acestui ziar — serie „Epoca”. — Dr. *Klaeser*, care a fost ieri în capitală a declarat mai multor persoane, că acel articol a fost *direct inspirat de dl baron Bánffy*, prim-ministru ungur. Articul nu este decât un răspuns categoric al guvernului unguresc, că nu se va face absolut nici o concesiune Românilor din Transilvania și Ungaria”.

Reflectînd la acești articoli *Drapelul* scrie: „Rîsumatul ambelor articole e acesta: Ungurii nu pot acorda nimic Românilor, fiindcă aceștia sînt irredentiști; ear' dacă li-s'ar acorda chiar tot ceea-ce cer ei, prin aceasta nu s'ar face decât să se sporească pretențiile lor, adică să se mărească și mai mult dușmănia dintre cele două popoare.

La drept vorbind, noi nici-odată n'am crezut, că Ungurii vor ave omenia să acorde

ceva Românilor, dar' crezînd aceasta am fost destul de logici, ca să recunoaștem, că în asemenea împrejurări nu putem cînta pe tema unei *amiciții maghiaro-române*.

Ungurii au crezut, că ne pot trata ca pe niște copii, încercînd aîntău cu rîul, apoi și cu binele și cu rîul la olaltă.

Cine și-a greșit socoteala au fost ei, și după sîrbările dela Buda-pesta asistăm acum la atacurile ce ni-se aduc prin presă.

Indiferenții la sîrbări, sîntem indiferenți și la atacuri”.

Din Bucovina. În ș-dința din 14 Octomvrie a. c. a parlamentului austriac a prezentat deputatul bucovinean *Dr. Popovici* două propuneri privitoare la Bucovina. Prima intenționează crearea unei *curți de apel* la Cernăuți, ceea-ce înseamnă emanciparea Bucovinei de sub utropia jădîiăra a Galiției.

A doua cere înființarea de cursuri paralele românești la pedagogiul din Cernăuți, institut germân, cum se știe. Aceste propuneri sînt subscrise de toți deputații bucovineni și mulți deputați italieni, boemi și croați.

Românii, sîntem siguri, vor primi pretutindenea cu bucurie aceste vești.

Mehadica.

Autoritățile ungurești încă tot mai au cutezanța de a evoca spiritele celor omorîți de puștile gendarmilor în mîcelul dela Mehadica.

Această pată de sînge pe mult pătata administrație ungurească, în loc să o acopere încît li-se poate, ele o tot scot la iveală.

Pandurii lui Perczel, cari au făcut această baie de sînge s'au aflat ofensați în onorul lor — și au cerut reparație.

Tribunalul din Cluj li-a dat-o, cum au cerut-o, prin o sentință cît mai aspră.

„Tribuna”, care a scos la iveală această crimă oribilă, și care a sărit în ajutorul celor orfani și vîduviți, a fost lovită de nou cu 500 fl. amendă, ear' redactorul ei cu 5 luni de temniță.

Acuși o s'îi ceară reparație și ceilalți „ofensați”: solgăbîrîii, notarii, și — judecătorii, cari au aflat de bine să trimită la temniță pe cei-ce gendarmii nu i-au putut trimite pe ceea lume.

Un lucru însă ni-se pare curios.

Toți acești „ofensați” stau încă sub *cercetare*! — și totuși juriul din Cluj a fost așa de gentil, de le-a dat reparația onorului „vătămăat”.

Eată într'adevăr ce s'a întîmplat în congregația din Lugoj:

La raportul general, dl *Coriolan Brediceanu* a reflectat, că nu află în raportul vice-spanului deslășiri cu privire la împlinirea dispozițiilor luate din partea congregațiunii în *causa dela Mehadica*, nici nu s'au cerut actele criminale dela tribunalul din Caransebeș, ca să aducă decîsul luat de forul disciplinar administrativ în consonanță cu enunțatiunile foarte compromițitoare ale curții de apel și ale înaltei curie.

În fine — întreabă dl Brediceanu — plata mare pentru superflua transpunere a miliției în Mehadica, cine s'au suporta: comuna, ori cei vinovați dintre amplexiați, cari au exagerat în rapoartele lor, ba au *demonstrat chiar fals*?

Bietul popor a adus pentru neghiobia unor oameni destulă jertfă de viață, de sînge, de libertate și de avere, încît s'ar pune coroana suferințelor pe nedrept cauzate, dacă și acum earăși numai dela popor s'ar cere și plata pentru *încaușarea miliției*, de care după-cum s'a constatat absolut nici o lipsă nu a fost.

La acestea vicespanul declară, că cercetarea disciplinară și acum e în *curgere* și promise că actele criminale le va cere dela tribunalul din Caransebeș”.

Cum cuadrează cu toate acestea faptul, că solgăbîrîii cari stau sub cercetare, intențează proces de calumnie și vătămăre de onoare?

Chestiunea națională.

„Drapelul” spune, că mișcarea naționalistă ia proporții mai mult decât îmbucurătoare.

Numărul aderenților Ligei crește neconținut, și o mare activitate se desfășoră atît din capitală, cît și din provincie.

Un profesor francez despre noi.

Distinsul profesor dela facultatea de litere din Nancy dl *Auerbach*, a ținut anul trecut o serie de conferințe publice asupra raseilor și naționalităților din Austro-Ungaria. În cursul unei din aceste conferințe, distinsul profesor făcî constatarea, că Ungurii, din asupriți ce erau odată sub dominațiunea germană, au devenit la rîndul lor asupritorii altora.

Împrejurarea aceasta a îndemnat pe unul dintre tinerii nostri aflători la acea facultate, anume pe dl *I. Last*, licențiat în litere, să intervieveze, pe dl *Auerbach* în scopul de a cunoaște părerile, ce le are distinsul profesor asupra chestiunii *Românilor ardeleni*. Dl *Last* publică acum o scrisoare în „*L'Independance Roumaine*”, în care zice între altele:

„Dl *Auerbach* mi-a răspuns, că Franția va fi totdeauna pentru cel asuprit, în contra asupritorului, că reprobă prin urmare procederea Ungurilor față de Români și că are intenția de a vorbi mai pe larg asupra acestei chestiuni, cînd își va relucepe noua serie de conferințe publice, cari anul acesta vor tracta despre „*Statele din Balcani*”.

Aurel Popovici — interviuat.

Un redactor al „*Epocii*” a interviuat pe iubitul nostru luptător *Aurel C. Popovici*. Eată unele declarațiuni ale dlui Popovici:

Asupra situației noastre, a celor din Transilvania dl Popovici a zis:

— *E incontestabil, că cei mai mulți din compatrioții mei au fost penibil surprinși de ultimele întîmplări. După informațiunile mele, vîd că pînă și cei mai mulți dintre optimiștii, cari sperau un bine dela intervențiunea guvernului român, sînt azi deprimați și convinși, că așa numitul „s'am s'arlit” a avut consecințe fatale pentru mișcarea națională, ce începuse a lua un atît de puternic și mult promiștor avînt în anii din urmă.*

Referitor la rezultatul vizitei din Pesta, dacă nu ar însemna cumva o ameliorare a stărei noastre dl Popovici răspunde:

— *O ameliorare?! Pe pieptul dlui Jeszenszky Sándor strălucеște „Coroana României” și de acolo se revărsă astăzi o dureroasă lumină asupra întregii situațiuni din Transilvania și asupra felului de intervențiune dela București. Faptele petrecute nu numai că nu sînt de natură a ne face să credem în posibilitatea unei politice de concesiuni din partea guvernului maghiar, ci dimpotrivă, ele au să dea un nou avînt politice de maghiarizare.*

În cele următoare convorbirea s'a deslășurat astfel:

— Cu chipul acesta nu e nici o nădejde, ca chestiunea romînă să fie rezolvată.

— *Cît timp va fi menținut dualismul și cît timp Germania oficială va continua să protejeze pe Maghiari și va căuta — pe sub mînă, bine înțeles, — să sdrobească naționalitățile slave din morarchia habsburgică, nu poate fi vorba nici de o rezolvare, dar' nici măcar de o serioasă calmare a spiritelor românești, pentru-că Ungurii n'au să cedese cu nici un preț.*

— Este oare vr'un raport între această înălțare a maghiarismului și între politica din Austria?

— *Un lucru pare aproape cert: Împăratul Wilhelm II. ține să adărmicească triumful ideilor federaliste din Austria. Reuși-va el? Mă îndoiesc!*

La întrebarea ce ar trebui făcut? dl Popovici a zis:

— *Ar trebui să dovedim prin o politică de fapte, că cei-ce asurzesc lumea cu afirmațiunea, că Ungaria ar fi stilpl de forță al monarchiei habsburgice, că politica maghiară ar fi însemnînd o garanție a triplei alianțe, — colportează legende”.*

La întrebarea „cum?” dl Popovici a răspuns:

„*Prin o mișcare politică bine organizată peste munți și prin o sistematică și serioasă campanie publicistică în străinătate”.*

În sfîrșit dl Popovici a detaliat mai pe larg lucrarea ce ar fi de făcut.

Dela Liga.

Societatea *Dacia Traiană* din București, care numără peste 400 de membri, a hotărît să *fusioneze cu Liga*.

Fondul acestei societăți, va trece la fondul „*Ligei*”.

Mai mulți comercianți exprimîndu-și dorința de a purta titlul de furnisori ai Ligei în schimbul unei remise pentru fondul acestei instituțiuni, comitetul a hotărît să înființeze trei clase de brevete pentru acești comercianți. Brevetul de clasa I. va costa 500 de lei, de clasa II. 350 și de clasa III. 200 de lei.

Ele vor fi valabile pentru cinci ani.

Dl *Mondstireanu*, judecător de instrucție la tribunalul de Huși, a adresat ieri o scrisoare comitetului central al Ligei, cerînd să fie admis între membrii acestei instituții, — în Huși neexistînd o secțiune a Ligei, — cu o cotizație de 100 lei anual.

Sperăm, că frumoasa pildă a domnului *Mondstireanu* va găsi imitatori numeroși.

Mai mulți cetățeni fruntași din *Tulcea* și *Focșani* au cerut autorizația comitetului central al Ligei de a înființa în acele localități câte o secțiune.

Studentii români din Berlin, München și Gratz, au trimis câte o adresă de felicitare comitetului central al Ligei și comitetului național studențesc pentru reluarea campaniei în chestiunea națională.

Întrunirile de mîne.

Mîne, Duminică, studenții universitari vor ține o mare întrunire publică la Ploesti.

Dl *Tamara*, delegat de comitetul național studențesc, a fost în acel oraș, unde a aranjat programul cu comitetul local de recepțiune.

Delegațiunea studențească va sosi la Ploesti la orele 1 și jumătate. La gară va fi primită de mai multe societăți de acolo, cu drapelule lor.

Dela gară cortegiul se va duce direct la liceu, unde se va ține întrunirea.

Dl *Tamara* va lua cel dintîiu cuvîntul, arătînd scopul întrunirii. Vor vorbi după aceea domni *Romanescu*, directorul liceului, *G. Dobrescu*, deputat, *Th. Raica*, profesor și *Capeleanu* din localitate.

O asemenea întrunire se va ține și la Craiova.

Ac'i vor lua cuvîntul domni: *P. Chițu*, președintele „*Ligei*” din localitate, *Aurel Iliescu*, avocat, *Vasile Miculescu* și *A. Ciurea*, studenți universitari.

Proces de presă pentru Jeszenszky.

Ellenzék de ieri reproduce o parte din foita noastră din nr. 217, sub titlul *Jeszenszky și observă la fine următoarele*:

„Pentru acest articol procuratura a intentat proces în contra „*Tribunei*”.

Creдем, că „*Ellenzék*” exprimă o dorință, dîndu-și-o ca fapt împlinit. Pentru-că ori-ce am presupune despre procurorul din Cluj, nu credem să încrimineze și — visuri.

Rapsodii ungurești.

— Articolul lui Max Harden din „Zukunft“ —

În ziua de sf. Laurențiu, a celui mai de timpuriu și mai brav politic-social al creștinătății bisericești, Regele german Otto I., bătut odinioară pe câmpul Lechfeld lângă Augsburg pe Maghiarii jefuitori, cari, de când ajunseseră ca aliați ai Românilor răsăriteni, în țările dunărene și în Panonia, spăimântaseră Europa prin orori sângeroase și pustiiseră cu deosebire ținuturile lipsite de apărare ale deosebitei populații de formațiune, a Germanilor. De mult deja acești reprezentanți ai barbariei răsăritene ajunseseră, în expedițiile lor nomade prin țeară, un flagel teribil pentru poporul german; incendiau ca Hunii: călcu în picioarele cailor, primăvara, pe țărini, tineră sămănătură; nu crăuau pruncul la sinul mamei; nimiciră în Sacsonia, în Suabia, în Franța renană, pretutindeni unde castele întărite sau legiuni de războinici călări nu resistau furiei lor, labele începuturi de cultură.

Deja împăratul Henric I., — care are reputația celei mai frumoase și, din nenorocire a celei mai rare virtuți princiare, a artei modeste regere — după ce plăcise nouă ani tribut hordei ungurești venite dela Ural, fusese silit în sfârșit să o întîmpine pe câmpul de război; și loviturile grele ale călăreșilor lui sacsoni nimeriră așa de bine, în cât agili briganti, cari se numeau cu fală fii ai pământului, nu mai îndrăzniră timp de 22 de ani să se apropie de granița germană: poporul înarmat al bravilor sacsoni umpluse de spaimă salutară mușuroii negricios al nomazilor. Când sângeroasa lecție fu uitată, când verchea săte de pradă ear' se desțepi, și hordele cari năvălară în Bavaria, atunci regele Otto cel mare adună întreaga putere armată a țării — numai Sacsonii ocupați a pazei fruntăriei — și la 10 August 955 dădu la mir Ungurilor; hoarda brigandă fu cu desăvîrșire învinsă și fugarii, cari scăpaseră cu viață din vârtejul luptei, fură măcelăriți fără milă de populația mîniată a Bavariei.

Această zi de vară, care poate cu drept cuvînt fi comparată cu zilele cele mari dela Tours și Poitiers, aduse Germaniei sfîrșitul pustiitoarelor războaie cu Ungurilor și cîrtoii culturi europene de salbatică sete de jaf a nomazilor păgîni ai răsăritului; și numele regentului german, numele lui Otto, învingătorul Maghiarilor, mai trăiește și azi, după aproape o mie de ani, în memoria recunosătoare a omenirii germane. Azi încă — după ce într-o posomorită zi de toamnă, a cărei amintire ar trebui ștearsă pe veci din analele germane, un împărat german a glorificat, printr-un toast celebru, pe Maghiari, caracterul lor național și istoria lor.

Împăratul Wilhelm II. nu 'și-a răsărit compatrioții. Uimirea, pricinuită de manifestările mereu reînnoite ale bizării lui concepții despre lume, de mult deja s'a încheiat, în mintea celor mai buni, într-o teamă serioasă, ascunsă în adâncurile întunecoase ale inimei și tăgăduită numai de mincioși venali; cuvintele nesocotite cari au aruncat acusarea de înaltă trădare, de sentimente nepatriotice și de porniri interesate unei părți însemnate a poporului care muncеște și contribuie cu averea și cu sângele la prosperitatea imperiului — acele cuvinte sînt încă dureros în-

tipărite în inimi; ear' ochii ageri vîd din fiecare simptom că de mic al vieții noastre politice că se apropie ziua acelei răfueli, care a fost atât de adesea deja funestă popoarelor și principilor. Nici un om cumințe nu se poate îndoi de intenția bună și de țelurile înalte ale monarhiei, ale cărui interese sînt indisolubil legate de ale poporului; dar' nici un om cinstit cu privire neorbită nu-l poate vedea, fără îngrijare, pășind înainte — drumul seu. De aceea e datorită noastră, — vai o datorie ce apasă dureros ca o povară grea — să avertisim mereu și — ori-cît de tare ar urla corul lacheilor și ori-cît mișei din țeară ne-ar suspecta — să arătăm cu ce primejdii ne amenință criza monarhică.

Această criză consistă în teama, că monarhul, deși tîner încă, nu trăiește ca mintea în vremea noastră, ci în amurgul mistic al unor zile apuse. Aproape fiecare discurs hrănește această teamă, fiecare aproape deșteaptă, fără voia și contra dorinței oratorului, neplăcere și obiecțiuni. Fie că emfaza pare exagerată, fie că vegetația comparațiilor pare prea deasă, fie că imaginile prea impestriate, fie că ascultătorul atent descoperă anecdote subrede și greșeli de improvizație în exemplele istorice, pe care le citează cu atîtă belșug oratorul: aproape totdeauna efectul discursului e neașteptat și nedorit. Nici odată însă un discurs al împăratului n'a dat mai mult prilej de cugetat, decît toastul rostit de Wilhelm al II-lea înaintea oaspeților atenți, adunați la masa de gală a palatului regal din Buda. De astă-dată nu e vorba de nuanțe, pe cari fiecare după gust și deprindere, le-ar putea dori altminteri: toată structura de idei a oratorului se întemeiază pe premise cu totul false și nu poate rezista luminei învîntămintelor istorice și a realității.

Trebuie să deplângem aceasta, căci oratorul plin de frumos entuziasm este împăratul german, de ale cărui rostiri publice ar trebui să rămîie pururi departe eroarea.

S'ar putea să treacă eroarea peste acest trist episod, dacă nu s'ar fi făcut încercarea îndrăznească de a se glorifica tocmai acest toast ca o sublimă ispravă, și de a-i atribui, cu gălăgie, însemnătatea unui eveniment de o deosebită importanță politică. Ca ori-ce muritor, nici împărații nu sînt scutiți de greșeli; și monarhii cari nu cred, — cum credea încă în secolul nostru Carol al zecelea — că au relații personale cu cerul, știu că cunoștințele lor nu pot fi fără lacune, și că și puterea inteligenței lor trebuie să-și refuze câte odată serviciile. Aceste lipsuri și stigmatе ale slabei firi omenești, Suveranii cari tronează sus ar trebui să le ascundă cu îngrijire mulțimei bănuitoare; odată însă ce sînt desvelite, trebuie să se epue fără rezervă că sînt lipsuri datorite slăbiciunii omenești.

Monarhismul trebuie să regrete sincer greșala evidentă a unui suveran; dar' dacă această greșală, fiindcă a fost trimbiată de sus, ar fi luată ca adevăr și ar găsi un loc de onoare în sanctuarul credinței populare, atunci s'ar profana o relație ce poate fi conservată pură numai în intimitatea sfîntă a sentimentului. Încă se află oameni buni cari nu vor să creadă, că servilismul cănească, care e gata la ori-ce minciună și fals miserabil și care bîntuie de ani deja țeara germană, amintește zilele cele mai rele ale Bizanțului; chiar de ar fi numai pentru a arăta acestor sceptici primejdii crescătoare, chiar dacă nu ne-ar cere imperios aceasta alte motive, ar trebui

să discutăm franc discursul dela Budapesta și să apreciem pe cari le-a găsit. Poate-că această pildă instructivă va aminti celor inerti, indiferenților cască-gură, datorită lor serioasă, înainte de a fi prea târziu; simptomele sînt de astă-dată așa de pronunțate, încât ar pute trezi din odihnă pe somnorosul cel mai obosit. Într'un ziar ungurec s'a spus, că împăratul german are „talentul unei elocințe ferme-cătoare“; într'un altul, toastul lui a fost numit „o ispravă oratorică răpitor de frumoasă și o manifestare politică netochipuit de măreată“. Ear' în „Vossische Zeitung“, un ziar drept democrat, care afirmă că luptă pentru dreptul popoarelor de a se cărmui singure s'au putut ceti următoarele fraze: „Discursul a fost conceput și formulat cu atîtă cunoștință a aspirațiilor și stării sufletești a poporului ungur, încât va produce în toată țeara efectul cel mai durabil. În cercurile bine informate se știe, că împăratul nu numai a conceput singur această cuvîntare memorabilă, dar' că avea înaintea sa propriul manuscris, când a vorbit. Caracterul întregului discurs, arată lămurit, că are intenția de a întări și a stimula conștiința națională a Ungurilor, că înangurează în politica externă o nouă eră, în care Ungaria va juca un rol eminent... Mult timp împăratul Wilhelm a evitat să vorbească în public; cu această cuvîntare însă a în-trecut cu mult toate așteptările. Toată atitudinea lui și în sfîrșit discursul lui de azi a câștigat pentru dînsul pe toți și a cucerit literalmente Budapesta“. E ușor de băntuit numele omului beat, care a telegrafat asemenea elucubrație la Berlin, când cetim la sfîrșitul telegramei următoarele rînduri:

„Când împăratul Wilhelm a intrat în hală, în rîndul așăzii alături cu reprezentanții autorităților stătea și Ludovic Pietsch (n. „Drap.“) După-ce împăratul a salut pe ministru și pe primar, se întoarse către Pietsch și-l salută cu deosebită căldură. Această atenție făcu o bună impresie asupra celor prezenți și Pietsch fu feliicitat de mulți“.

După-ce 'și-a făcut la Berlin datorita de mîzgălit artistic, dl Pietsch a fost trimis la Budapesta, ca să descrie cetitorilor ziarului „Vossische Zeitung“ exterioritățile voiajului imperial; salutarea grațioasă a Monarhului se sue la cap omului, a cărui vază literară e mai sus. Asta nu e de mirare; nici nu trebuie să ne uimească faptul că raportorul unui ziar pretins de distincțiune, 'i-se permite să-și facă, sub acutul anonimatului, reclamă și-și însuși. Dacă Pietschii, sîrbătorii la Pesta ca luminoase facie ale culturai, ghiftuți ca oaspeții de onoare și ospetați cu vin, femei și muzică țigănească, ar fi făcut numai jongleriile neobicinuite, atunci n'ar fi trebuit să bîgăm în seamă gălăgia pentru care au fost plătiți. De oare-ce însă s'au hazardat de astă-dată în domeniul politice și, din nenorocire, au găsit cămîment cu arta lor de prestidigitatie și la oameni serioși și cinstiți, larma nu trebuie să rămîie fără răspuns. Toastul împăratului, ci că ar fi o ispravă incomparabilă; să vedem dacă această sublimă ispravă oratorică poate rezista privirii lini-gite și scrutoare a observatorului, care nu e amețit de gălăgia festivităților.

(Va urma).

Congresul național-bisericesc.

Sibiin, 15 Oct. n.

— Raport special. —

Ședința IV.

Ședința se deschide la orele 10 și 45 minute sub prezidiul Metropolitului. Se cește procesul verbal al ședinței III. prin notarul Dr. E. Cristea și se verifică.

Prezidiul anunță cererea telegrafică de concediu pentru durata întregii sesiuni a deputatului Titu Hațeg. Se acordă.

Deputatul Manegutu face 3 propuneri de importanță. 1. Avînd în vedere necesitatea catechisirii elevilor dela școlile străine, cu care sinodul arhiepiscopesc încă s'a ocupat, dar' a trecut repede peste chestiune și s'a amlnat, considerînd-o de importanță, propune, ca congresul naț.-bis. să însăreze sinodul metropolitan a elabora pentru proxima sesiune un regulament pentru catechisarea elevilor dela instituttele străine din țara noastră, designînd locurile, unde să se institue cateheți, fixînd remunerațiunea și să îngrijească sinodul de instituirea și remunerația cateheților. Se dă comisiunii școlare. — 2. Congresul să delege o comisiune de 5 bărbați, versați în dreptul canonic și celelalte isvoare de drept ale biserice, ca până la proxima sesiune congresuală să elaboreze un codice sistematic al legilor bisericești, care să fie supus sinodului episcopesc spre revizuire canonică și congresului spre aprobare.

Propunerea se dă comisiunii organizatoare.

Propunătorul crede, că acest codice — un fel de corpus juris ar — fi a călăuză, luîndu-se de basă singurată și-i din statutul organic, la cari se vor adauge interpretările și diversele concluse, care normează aplicarea lor în praxă. Ar fi să se luere și un regulament pentru oficiile parohiale, un regulament disciplinar și apoi numai ar urma actualul regulament de procedură judiciară-disciplinară. — 3. Fiindcă, licențele protopresbiterale pentru cununii s'au șters, ear' eparchiile au fost îndrumate să se îngrijească de subsistența protopresbiterilor, ceea-ce în arhiepiscopie nu s'a realizat până astăzi, propune ca congresul să îndrume sinodul arhiepiscopesc să iee măsuri, prin care să se asigure funcționarea organelor executive și să se efectuească de urgență salarizarea preoților arhiepiscopici.

Se dă comisiunii organizatoare.

Metropolitul îngeoi de atîtea propuneri, întreabă pe Manegutu, nu cumva mai are vre-o propunere?

Urmează raportul comisiunii verificatoare. Se verifică dep. preotesc Trifon Mică (cerc. Petrovso). Preaude deputatul Romul Ciorogariu din cercul mirenesc Arad e atacat prin protest. Motivele sînt: agitațiunea la alegere și că într-o comună s'a plătit beutura la alegători. Din cercetarea consistoriului rezultă, că cu ocazia alegerii s'au făcut mișcări în favoarea deputatului, dar' n'au trecut marginile. Că s'a plătit beutura nu s'a putut dovedi. Propunerea comisiunii de a se verifica dep. Ciorogariu se primește.

Comisiunea își exprimă mirarea asupra faptului, că într'un cerc atît de mare ca al Aradului, unde sînt mii de alegători, la alegere au luat parte numai ceva peste 600.

Se mai verifică alegerile deputaților Dr. Nestor Opresan (Bănat-Comloș) și Dr. Nic. Popoviciu (Vasceș), amîndouă atacate prin protest.

Prezidiul dorește, ca în ședința proxima să se isprăvească cu verificările.

Urmează raportul comisiunii organizatoare. Referentul N. Zigre cetește raportul comisiunii asupra raportului general al consistoriului metropolitan. Propune ca să se iee la cunoștință în general și în special. Mai departe propune, să se controleze organele bisericești întru executarea dispoziției despre încheierea căsătoriilor și creșterea copiilor din căsătoriile mixte.

Dep. Mangra află, că din raportul consistoriului lipsește un lucru, care n'ar trebui să lipsească. S'au luat dispoziții pentru aplicarea legilor bisericești, nu află însă nimic despre efectul ce l'au produs asupra biserice și a credincioșilor. Azi toate confesiunile din țeară s'au rostit în mod nefavorabil asupra acestor legi și mai ales confesiunile, cari la început au fost mai accesibile pentru ele. Dacă consistorul n'a amintit despre aceste urmări, nu urmează că nu se simt și la noi. Știe comune, unde credincioșii nu mai vreau să știe de căsătorie bisericească, ci numai civilă. În fața simptomelor desastroase trebuie să folosim mijloacele morale și legale pentru a întîmpina primejdia. Congresul să-și exprime temerile sale în ce privește urmările acestor legi pentru morala societății. Propune, ca consistorul metropol., preta sfinții, arhiepiscopului să facă un memoriu, să-l înainteze Maiestății sale pe calea guvernului, ca să întrevină preagrajos pentru modificarea, eventual abrogarea acestor legi.

Ref. Zigre răspunde, că datele statistice, din care se pot trage concluziuni, se află în raportul senatului bisericesc. Dep. Hamsea e contra propunerii lui Mangra. Dep. Cîrlea face amendamentul la propunerea comisiunii, ca consistorul nu numai să controleze abuzurile, care sînt deja constatate, ci să facă o remonstrație la ministru, ca aceste abuzuri să se sisteze pe viitor. Dep. V. Damiian propune, ca să se facă cunoscute dispozițiunile legilor bis., în forma de circular sau de instrucție, ca să le cunoască și preoții, că atunci controla va urma dela sine.

Dep. Mangra ca contrapropunător, își retrage propunerea, își rezervă însă să revină, dacă congresul crede să s'aducă această chestiune principală la raportul senatului bisericesc.

Metropolitul nu află motivată propunerea comisiunii, întreabă, dacă are cineva cunoștință, că consistorul nu-și face datorita de control.

Ref. Zigre arată, că în comisiune s'au adus casuri concrete, ear' în acest cas e necesar să se iee măsuri.

Propunerea comisiunii se primește întregită prin amendamentul lui Cîrlea, amendamentul lui Damiian cade.

Prezidiul insistă ca de aici înainte propunerile și amendamentele să se dea în scris.

(Va urma).

FOIȚA „TRIBUNEI“.

Poutpourri.

Am dinainte o carte socialistă. O ceteș, căci e de actualitate.

Nu pot să-mi stăpînesc furia în contra „infamilor capitaliști“, care înbuibă în roadele amarnice munci a bieților muncitori.

Și acum stau cu toate pe cartea cecităntă „mi înfățișează urzește planuri rebele și gândurile mă duc în un viitor mai drept, mai egal pentru toți, când fiecare își folosește toate roadele muncii sale.

Mă simt atît de bine, cănd mă gîndesc la această dulce frățietate, dar' în aceste momente sosește posta și îmi aduce o drăgălașe epistolă „parfumată“.

E dela „Ea“ — dela scumpul și unicul odor al sufletului meu.

Pe nerăsuflete sorb rîndurile scrise de mîna ei albă și cuprins de divinal deliciu al dragostei nebune, las gîndurile să mă poarte prin fermecatul paradis al amintirilor....

— O de-ar veni odată ceasul, când brațe în brațe să-ți șoptesc aiurit de fericire: „De acum ești a mea pentru vecie“...

Dar' negru 'mi-se face înaintea ochilor închipuirii, când mă gîndesc, că acel dulce ceas în veci nu va sosi, căci:

Eu sărac, — Ea săracă, — cum să trăim numai din grăgoște?

Ca totdeauna însă când fantasia află pedeci în mersul și dezvoltarea logică a lucrurilor, își taie drum prin câmpiile imposibile, numai să guste fericirea întrupării unui ideal, mă perd și eu în nebunaticile: „de-ăși avea...“

...O loterie bună și — eu sînt fericit... O mîtușe bogată, lăsată afară din evidență, moare și — eu moștenesc tot.

O inimă nobilă vrea să se desăfeze la căldura fericirii noastre și îmi dă o avere mare — eu sînt vecinul „Ei“ fericit și fericitor...

Nu mai 50 mii fl. — ba 100 ba 200, ba un milion.

Nu mai un milion și atunci apoi o superbă vilă într'un picior de rai... Codrul falcic să-și doinească frunza; părăul argințiu desmădător să-și șoptească unda; florile mîndre să-și risipească îmbătătorul parfum — ear' eu și ea, brațe-n brațe, să depănam fericirea la umbra bătrînelui stejar.

Aici gîndurile pribegesc să opresc, căci ochi-mi pică pe cartea cu idei socialiste, ce o țin deschisă înainte-mi.

Abia pot să împac ale fantasiei dulci și egoiste ideale în fața humanelor aspirații ale minții real judecătoare.

Și singur mă rușinez de slăbiciunea omului meu, când mă gîndesc, că o parfumată scrisorică a fost în stare să-mi nimicească întreaga judecată, să-mi spulbere humanismul, ca pe ruinele lui să se ridice mîrșavul egoism — cu venitul unui milion!!

Am fost zilele trecute la o adunare ținută cu scopul de a pune la cale înființarea unei societăți economice românești.

Toți eram foarte însufleșiți pentru — ideile.

Eu ca mare aderent al însoțirilor vorbesc cu mult entuziasm și cu mare aparat pentru grabnica înființare.

Să primește, ca toți să stăruim pentru înființare și pentru-ca să premergem cu exemplul bun, un membru al adunării face propunerea, ca cei prezenți să subscriem cît mai multe acțiuni și — să plătim.

Să subscriem!

— Cine începe?

O adăncă tăcere se face și pe fața tuturor se vede o „legitimă“ îngrijorare, căci să dai numai banii și la urma urmelor cine știe cum va succeda afacerea — asta nu e lucru mic.

Trebuie bine cumpînit.

— Să cumpînim dîor, zice în fine unul, dar' se nu uităm, că aici nu trebuie să ne gîndim numai la câștigul material, trebuie să avem înaintea noastră marea scop ce-l urmăm — binele și progresul național. „Se începem noi, ca pildă să fie jertfa noastră pe altarul progresului național.“

Dați înceoaie coala de subscriere.

Primește coala și o predă la un vecin al seu spunîndu-i:

— Poștește! D-ta ca cel mai bine si-tuat începe.

— Dă-o la d-lui, că e mai în vîrstă.

— Poștește numai poștește — eu rămîie mai la urmă.

— Lăsați-mă pe mine la urmă. Dar' în fine eu socot, că nu e lipsă, că noi chiar acum s'ubscriem — avem noi vreme de altă-dată. Acum să discutăm și se hotărîm cum și ce să facem?

— Bine dîor, fără capital cum se începem — ce se hotărîm?

— Nu trebuie pript. Eu aderesc la toate și acum dacă nu mai avem alte de hotărît eu propun să încheiem ședința.

— Se primește!

Era pe vremea „cîrădă“-ului dela Oradea-mare. Toți erau adănc indignați și întreaga conversație era scoaterea cît mai bine în relief a greșelii, ce se face, când se leagă prietenie și se face cauză comună cu dușmanii nostri.

— Mă rog în contra unui om cu care ai legat prietenie intimă — zicea dl Marescu — nu poți să îndrepți ascuțitul săbiu, după-cum se cuvine. Cine se împrietenește cu dușmanul, nu mai poate fi sincer apărător al intereselor naționale. Un astfel de om pervers trebuie ignorat.

Vremea trece și e mult de atunci, decînd dl Marescu vorbea atît de românește.

Zilele trecute mă duc la oraș. Mă surprinde mulțimea, neobicinuit de mare, adunată pe străde, ear' pe coperișele caselor falfae o mare de steaguri ungurești.

Ce o mai fi și asta?

Și întreb.

— Ne vine fibrul cel nou, îmi răspunde un cunoscut.

Cine e d-lui?

— Nu știi? E voinicosul solgăbiru dela Pogănești: acela, care se laudă în gura mare, că el face să dispară „agitatorii valachi“.

Să aud primele acorduri ale împintenatului marș — Rákoczy.

Vin!

Ajung în sala banchetului și chelnerii nu răsesc cu papicașul și cu beuturile.

Să desleagă limbile — încep toasturile.

De odată să ridică unul — dl Marescu — și cu avîntate vorbe ungurești desmeardă urechile dlui fibrul.

— D-ta ne ești de acum ilustrul pîrinte și conducător. La dispoziția d-tale vom pune neînsemnatele noastre puteri de muncă, ca să le jertfesc pe altarul scumpului nostru stat unitar maghiar.

Să nu te nedumerească faptul, că noi cățiva am fost născuți și legați în altă limbă. Noi nu sîntem destrăbălați agitatori — sîntem neprihăniți patrioți! În totdeauna vom căuta să o dovedim prin fapte această.

Trăească nația singură alcătuitoare de stat! Trăească ilustrul fibrul.

Ta-ra-ra-bum-di-a-bum!!

Vasilache.

REVISTA PRESEI.

Presa română.

Gazeta Transilvaniei (nr. 220) în primul său se ocupă cu şedinţa congregaţiei din 3/15 Oct. a. comitatului Braşov. Vicecomitele a răspuns la interpelaţia dlui Dr. A. Murşan, adresată în şedinţa din Maiu în chestiunea opririi adunării rom. electorale de astă toamnă. Viceşpanul nu admite posibilitatea de a critica din punct de vedere al legii procedura şpanului, care este superiorul său. Paşul de oprire, făcut de şpan, este un eflux al dreptului său de control. Interpelantul în replica sa a ilustrat „impotenţa organelor administrative în apărarea şi păzirea legalităţii faţă cu volnicile şpanilor şi miniştrilor”.

Dreptatea (Nr. 216) în primul „Oceartă instructivă” se ocupă cu polemia dintre „Reichswehr”, organ guvernamental şi „Neue Fr. Presse”, organ jidano-liberal, în chestiunea naţională.

Învitare de abonament

la

„TRIBUNA”.

Cu 1 Octomvrie 1897 încep nouă abonamente lunare, oartale, semestrale şi anuale.

Domnii abonaenţi sunt rugaţi a grăbi cu reînnoirea abonamentelor lor, pentru regulata expediţie a foil.

Abonamentele se fac prin mandate postale şi numai pentru un timp, oare începe cu prima şi se termină cu ultima lună, după stilul vechiu.

Abonamentul anual costă . . . 14 fl. — cr.
Abonamentul semestral . . . 7 fl. — cr.
Abonamentul trimestral . . . 3 fl. 50 cr.
Abonamentul lunar costă . . . 1 fl. 20 cr.

Este în interesul dlor abonaenţi, ca adresele să fie însemnate păt se poate de corect şi legibil.

Domnii abonaenţi vechi sunt rugaţi a lipi pe mandatul postal adresa tipărită dela fâşile, în care li-s'a trimis „Tribuna” până acum.

Administraţiunea.

CRONICĂ

Sibiu, 16 Oct. n. 1897.

Congregaţia comitatului Făgăraş şi-a ţinut şedinţa de toamnă în 14 Oct. c. Românii au dus o energică luptă contra puternicilor zilei, sbiciindu cu o mulţime de date toate păcatele şi abuzurile administraţiei. Argumentele vorbitorilor români au fost atât de zdrobitoare, cât cei cu musca pe căciulă aici n'au mai avut curajul a se apăra. Raport detailat va urma.

Parastas în amintirea fericitilor Andrei Şaguna şi Emanuel Gozdu s'a ţinut azi la orele 9½ în biserica catredală gr.-or. din partea Metropolitului Miron, cu mare asistenţă preotească. Altarul, padimentul şi bancele erau frumos trase în negru. De faţă mulţime de deputaţi congresuali, între cari şi PP. SS. LL. episcopii Popea şi Meşian. Cântările funerale au fost executate de corul reuniunii române de cântări şi a seminarului teologic.

Sfântire de şcoală. Ni-se scrie: În ziua de 10 Octomvrie s'a ţinut sfântirea localului de şcoală din Borgo-Rus în prezenţa protopopului gr.-or. şi a mai multor persoane din loc şi jur. Seara a fost petrecere, la care au luat parte persoane notabile din Bistriţa, pe lângă cele prezente din loc.

Hymen. Ni-se anunţă, că dl Dr. Stefan Morariu, avocat în Cluj, s'a fânţat la 10 Oct. n. cu d-şoara Aurora Leuba din Biserica-albă.

Dar pentru biserică. Ni-se scrie din Micalaca (Arad), că episcopii Gheorghe Mihalevici, Gheorghe Tuduran şi Gabor Todor, au dăruit pe seama bisericii o cruce, în preţ de 25 fl. Fapta se laudă de sine.

Din Bistriţa ni-se vestesc următoarele: În 18 Octomvrie n. se ţine alegerea de protopretor şi membru la sedria orfanală de

acolo. Din partea Românilor s'au puşi în candidaţie dlui: V. Culeanu şi Dr. Leon Scridon. La 14 Octomvrie n. a sosit batalionul 2 a regimentului 63 din Vişegrad (Bosnia) care a fost transferat de 4 ani din Bistriţa. S'a dat un mare prânz de gală în onorea oficerilor sosiţi.

Statua lui Hentzi în Viena. *Deutsches Volksblatt* publică într'unul din ultimii numeri un articol, în care cere ca statua lui Hentzi să fie transpusă din Budapesta la Viena, pe cheltuiala capitalei austriece. Articolul îndreaptă cele mai aspre acușe la adresa Ungurilor. Între altele, organul antisemit scrie, că în Budapesta nu-i un singur Ungur, care să nu fi scuipat barem odată statua lui Hentzi, şi că acel obscur ziarist Szeless Adorján, care a comis atentatul asupra statuei, se bucură şi acum de stima opiniei publice ungareşti.

— Foile ungureşti semnaleză cu vedită bucurie acest articol, ba *Hasdink* îl consideră „vorbă înţeleaptă” şi îndeamnă să ducă numai statua la Viena, acolo o vor... cinsti şi Ungurii!

Avis. Ni-se trimit spre publicare următoarele: Prea onorati domni, la cari am îndrăsnit a mă adresa cu liste de abonament pentru *Dietetica populară*, sunt cu toată stima recercaţi a-mi retrimite acele liste cât de curând, cu ori-ce rezultat ar fi. *Bran* (Törsvár) la 14 Octomvrie 1897. Dr. Simeon Stoica, medicul Branului.

Căderea lui Vergani. Din Viena se vesteste, că la alegerea de deputat din *Pöggstall*, şef-redactorul şi proprietarul ziarului „Deutsches Volksblatt”, antisemitul Vergani care abzisese pe cum se ştie, n'a fost reales. Anume, dându-se balotaj, a rămas în minoritate faţă de german-poporalul *Rietter*.

Notar defraudant. Tribunalul din *Sdioralja-Ujhely* a osândit alaltăieri la un an temniţă şi pierderea oficiului pe notarul comunei Nagy-Dobra, *Krajnak* Sándor, pentru mai multe defraudări din oficiu. Pertracarea a durat şase zile. Au fost ascultaţi 110 martori.

Înmormântarea lui Vuk Karadjics. Osmintele marelui poet al Sârbilor, Vuk Karadjics, au fost înmormântate la *Belgrad* cu mare pompă. La serviciul funeral a fost reprezentat şi regele, ministerul a asistat întreg, asemenea corpul de generali şi autorităţile civile, apoi numeroase delegaţiuni din provincii. În onoarea oaspeţilor străini sosiţi la înmormântare s'a aranjat un banquet. Aici s'au citit telegrama regelui *Alexandru* şi a ex-regelui *Milan*.

Marinimie de... aristocrat. Un cas foarte caracteristic s'a întâmplat zilele acestea pe linia ferată Arad-Budapesta. La o staţie, călăuzul a găsit în cupeu un portmoneu cu 15 000 fl. şi imediat l'a predat proprietarului, un aristocrat. Acesta şi-a numărat banii, şi-a aflat neatinşi şi în marea lui bucurie nu ştia cum să mai laude pe cinstitul călăuz, care spunea, că şi-a făcut numai datoria. Când se despărtaş, aristocratul a luat mâna călăuzului, a strâns-o cu putere de câteva-ori şi a lăsat în ea — 1 fl.

Un dar al împăratului Wilhelm. Împăratul Wilhelm II. a dăruit pe seama casei oficerilor dela regimentul de inf. 34 din Casovia, al cărui proprietar este, 333 de cuţite, furculiţe şi farfurii din argint de China. Corpul oficeresc a primit toate obiectele cu emblema lui Wilhelm. Prima dată se va folosi darul la 17 Octomvrie n., când se va fi rentors la Casovia acel batalion al regimentului, care se afla până acum în Bosnia.

Nansen despre André. De curând, înainte de a pleca la America, Nansen a fost interviuat de un raportor asupra lui André. Celebrul explorator a spus, că el nu ţine de îngrijit faptul, că despre André nu s'aude până acum nimic pozitiv, e convins, că André trăieşte şi că e posibil a sosi la primăvară străi despre el. André e aprovizionat cu nutremânt pe trei luni şi sigur va pute ieşi din eamnă.

Şi-a vândut nevasta. Un ţeran din Arad şi-a vândut zilele acestea nevasta, pe o jumătate de litră de rachiu, unui negustor. Femea a primit cu dragă inimă tigrul, dar casul a fost aflat de poliţie şi împedecat. Contra sofului păcătos s'a pornit cercetare.

Ştiri mărunte. La *Székessz* s'a ales deputat în locul lui *Péchy Tamás* liberalul *Darvas Béla*, faţă de *Kossuthist* Putnoky. — În Viena a fost stragulat ieri, în prezenţa unui public numeros, ucigaşul Dolezal. — La *Seghedin* palatul cultural ridicat cu 200,000 fl.

se cufundă în partea spre Tisa, ameninţând cu prăbuşire. — La *Camboy* o explozie de cazan în fabrica de zahăr a omorât doi lucrători, ear' pe 12 l'a rănit grav.

Tribuna Literară.

„Căldarul Poporului”.

— Aprecierile presei. —

Directorul *Epocei* din Bucureşti scrie la rubrica *Litere, Artă, Ştiinţă* următorul articol:

Un căldar al Poporului.

Vestitorii anului viitor au început să apară.

Parisul, în special, ne-a trimis peste douăzeci de căldare, mai toate umoristice.

La noi în ţară, până acum nu s'a tipărit nici unul pe 1898, dar' ni-s'a svonit că anul acesta ne rezervă, în materie de calendaristică, un adevărat eveniment literar datorit unui din marii noştri literaţi.

Ne vine însă de peste munţi un căldar tipărit româneste, la Sibiu în editura societăţii pe acţiuni *Tipografia*.

Ori-câte publicaţii de acest fel ar mai apăre în limba românească, incontestabil că nu vor putea face de prisos volumul acesta de o sută-douăzeci de pagini intitulat: „Căldarul Poporului pe anul 1898”.

Titlul chiar spune pentru-ce. Toate căldarele, cari au să se tipărească în ţara românească se vor adresa păturei culte a societăţii. Afirmăm aceasta anticipativ, întemeiaţi pe experienţa trecutului.

Nici un căldar n'a apărut în ţara noastră, care să fie cu adevărat pentru popor, cum este „Căldarul” societăţii din Sibiu.

Tipărit cu multă îngrijire, având mai multe ilustraţii excelent executate, căldarul cuprinde pe lângă materia calendaristică absolut trebuincioasă, o bogată materie literară, precum şi o mulţime de cunoştinţe economice de mult folos, toate scrise într-o limbă clară şi curgătoare şi într'un stil potrivit cu înţelegerea poporului.

Aşa, partea literară conţine, între altele o schiţă biografică a iubitelui poet transilvănean *George Oogbu*, precum şi câteva dintre cele mai reuşite bucăţi ale poetului; asemenea şi schiţe asupra literaturii noştri Ioan *Creangă* şi *Th. D. Speranţă*, precum şi o mulţime de glume, rostiri, zicători şi cuvinte populare.

O rubrică interesantă este „Răvaşul nostru”, care este o cronică naţională cuprinzând toate întâmplările şi toate mişcările româneşti de dincoace şi de dincolo de Carpaţi, în intervalul dela Septemvrie 1896 până la Sept. 1897.

Recomandăm cu căldură publicaţiunea aceasta şi dorim să aibă imitatori şi în ţeara noastră.

Dela teatru.

Alaltăieri s'a jucat „Zwei glückliche Tage”, farsă în 4 acte de F. von Schönthan şi G. Cadelburg. Piesa a fost jucată peste tot bine şi cu pricepere. Bogată în situaţiuni de umor a făcut plăcut timpul pentru privitori şi le-a procurat dese prilejuri de ris. Rolurile au fost bine studiate şi cu succes interpretate. *Hans Prüller* şi *Jenny Renner* ca totdeauna au prezentat într'un chip admirabil familia îngrijită de marile necazuri ale vieţii, între feluritele împrejurări ajunşi în grele situaţiuni. *Del Zopp* în rolul inginerului Witte a încântat publicul cu declamaţiuni poetice, care însă n'au putut încăta pe nevastă-sa Gertrud prezentată de *Josefine Zubrot*. Admirabil a fost *Alfred Fischer* în rolul bătrânului *Lüttchen*, preocupat peste măsură de grijele capitalului său, testat la urmă familiei *Weinholz*. *Marianne Austerlitz* a jucat bine rolul mătuşei bogătaşă, care ducea cărma casei în familia *Weinholz*. *Lenor* şi de astă-dată a fost din abundenţă răsplătit cu aplauze pentru arta, cu care a jucat pe vienezul venit la Berlin în călătorie de studii. A fost însă prea în vîrstă pentru acel rol, nu-i vorba, că a sîplinit pe Mauth. Nu era natural, că Else ficea, lui *Weinholz*, fetiţă-zăbleantă să se amoreszeze într'un făcău tomatie. D-şoara *Eleonore Weiser*, care a interpretat foarte bine acest rol, promite mult, *Gusti Desan* deşi într'un rol mai secundar încă a fost admirabil. Celelalte roluri de asemenea au fost bine jucate.

Informaţiuni.

„Şcoala modernă”. Nr. 9 din 1 Oct. are următorul cuprins: Educaţie naţională. — Profesorii suplimentari. — Şcoale de menegiu. — Conferinţele institutorilor şi invetătorilor. — Uniforma în şcoale. — Studiul istoriei în şcoalele secundare. — Ştiri şcolare. — Cărţi nouă. — Anunţuri.

Istoria Românilor. Dl. V. A. Urechia a pus sub tipar, la tipografiile C. Göbl şi Basilescu volumele X. şi XI. din „Istoria Românilor”. Cu aceste volume monumentala lucrare a eruditului profesor va ajunge până la anul 1821.

Bibliografie.

La „Tipografia”, societate pe acţiuni în Sibiu, se află de vânzare următoarele noutăţi musicale:

Les beaux yeux. Valse pentru piano de Mathilde Mironescu . . . 1.—
Terăncuţa. Cântec popular pentru voce şi piano de Costache Moinaru
Hora înfrăşirii, pentru piano de P. G. Niţescu . . . —75
La tine copilă dragă. Romanţă de Droianu . . . —50
Toujours avec argent. Polca franceză pentru piano de Sig. Paulmann
La blondine. Polca mazurca pentru piano de Sigismund Paulmann
Turda. Marş patriotic de Paulmann
Hora reginei. De Sigis. Paulmann . . . —25
Sărba păpuşelor. De Sig. Paulmann
Marş turcesc. De Sigis. Paulmann . . . —25
Intermezzo pentru piano de M. Capşa
Les fleurs de Maiu. Valse de Ant. Cirillo . . . 1.—
Sărba oficerilor. De C. Dimitrescu
La fille du Marin. Vals de Ivanovici
Daisy Bell. Valse (All Right) de C. Kaps . . . —75
Liniste. Vals pentru piano de Dimitrie St. Cristide . . . 1.—
Am plâns. Romanţă pentru voce şi piano de Alphonse Cirillo . . . —75
Singurătatea. Romanţă pentru voce şi piano de Alphonse Cirillo . . . —75
Claire. Polca pentru piano de Alph. N. Ochialbi . . . —25
Institutiunile-Unite. Vals pentru piano de Carol Decker . . . 1.—
Sărba Bucureştilor, pentru piano de Const. Dimitrescu . . . —50
Sărba mirilor. De C. Dimitrescu . . . —50
Iubileul. Marş de Gh. Fotino . . . —75
Surorile. Hora de Gh. Fotino . . . —50
Elisa. Polca franceză de G. Ionescu
Zéphir. Polca mazurca de G. Ionescu
Souvenir de Zürich. Polca mazurca de Anton Kneisel . . . —50
Pas de quatre original. De Mayer Lutz . . . —50
Gavotte de la Princesse „Marie”. De Michel Margaritescu . . . —57
Ai plâns şi tu vrodată? Romanţă pentru voce şi piano de Ernest I. Alexandrescu . . . fl. —50
Nu înţeleg. De E. I. Alexandrescu . . . —50
Pictori! De E. I. Alexandrescu
Un fir electric. De E. I. Alexandrescu
L'Affection. Polca franceză p. piano de C. D. Belortu . . . —50
De Braila la Gènes. Galop pentru piano de C. D. Belortu . . . —50
Sărba Bucureştilor, pentru piano de Ioan D. Burlan . . . —50
Sărba Bucureştilor, pentru voce şi piano de Ioan D. Burlan . . . —50
Didi. Polca mazurca pentru piano de Ioan D. Burlan . . . —75
Lavorul. Romanţă pentru voce şi piano de Dimitrie St. Cristide . . . —50
Anton Zica. Pe aripile amorului, vals pentru piano . . . 1.25
V. Hugo. Poezie. Cuvinte de I. Dorianu, Aubade (albadă) . . . —75
I. Dorianu. Prin flori şi floricele, romanţă . . . —505
I. Villacrose. De ce 'mi-ai zis odinioară, romanţă . . . —7
Radu D. Rosetti. E vr'un loc uitat de oameni, reverie pentru voce şi piano . . . —75
I. Paschill. L'Amicitie, vals . . . 1.—
R. van Saanen, cuvinte de M. Eminescu. Doina codrului . . . —75
Ioan D. Burlan. Amintiri din Breasta, sărba pentru piano . . . —50
I. Braunstein. Réve du Matelot, vals pentru piano . . . 1.—
G. Vasiliu. Freamătul Zăvoului, horă . . . —75
C. Felix. Cuvinte de I. Dorianu. Vals conjugal pentru voce şi piano . . . —50
I. Paschill. Cuvinte de I. Dorianu. Aşa 'mi-e scris, romanţă pentru voce şi piano . . . —50
F. Domeier. Soirées de Bucarest, vals . . . 1.50
A. Cirillo, Emilie, polca-mazur pentru piano . . . —75
D. D. Voreas, Mignon, polca-mazur pentru piano . . . —50
S. Di ker. Panet şi virgală, polca pentru piano . . . —50
N. Polizo-Mişuneşti. Douce Souvenance, vals . . . 1.—
Al. Gr. Ciurea. Ferdinand - Marş, pentru piano . . . —50

La comanda dela afară se se adaugă pentru porto postal totdauna încă 5 cr., ear' pentru expediţie recomandată 20 cr. v. a. Pentru siguranţa expediţiei recomandăm modalitatea din urmă.

Mătăsa-damast 65 cr.

până la fl. 14.65 un metru — precum şi mătasă Henneberg dela 35 cr. până la fl. 14.65, — lucie, brezdată, cuadrată, muştrată, damast etc. (circa 240 calităţi deosebite, 2000 colori deosebite, desine etc.) fără porto şi fără dare se expediază acasă. Mostra se se încungiune. Porto postal duplu în Helveţia. Comandele se pot face şi în limba românească. [147] 81—52

Fabrica de mătăsa G. Henneberg, (furnisor ces. şi reg. al Gurji), Zürich.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 13 Oct. n. 1897.

Săminte	Calitatea per Hect.	Preţul per 100 chilogr.	Calitatea per Hect.	Preţul per 100 chilogr.
dela	până	dela	până	
Grâu				
Bănăţesc vechiu	75	—	76	—
Grâu dela Tisa	75	—	76	—
Grâu „Pesta”	75	—	76	—
Grâu de Alba-Reg.	75	—	76	—
„Bacica”	75	—	76	—
Grâu ung. de Nord	75	—	76	—
Săminte, vechi ori noue	Sotul	Calitatea per Hect.	Preţul per 100 chilogr.	
			dela	până
Săcară		70—72	8.35	8.45
Orz	de nutreţ	60—62	6.15	6.40
„	de vinare	62—64	6.60	7.30
„	de bur	64—66	7.50	9
Ovăs	—	70—72	6.20	6.45
Cucurus (porumb)	bănăţ.	—	4.65	4.65
„	de alt. nesc.	—	4.60	4.65
Mein Hrisz	—	—	—	—
Grâu	Sept.-Oct.	12.05	12.1	
Cucurus	Mart.-Apr.	5.50	5.51	
Ovăs	Main.-Iun.	6.25	6.28	
„	Initio-Ang.	6.—	6.02	
„	Mart.-Apr.	—	—	
„	Oct.	—	—	
Produse diverse	Sotul	Calitatea	Preţul	
		dela	până	
Săm. de trif.	Lucernă ungurească	—	—	
„	roşie	—	—	
Oleu de rap.	rafinat	—	—	
Uns. de porc	dela Pesta	59.—	59.5	
„	dela ţeară	—	—	
Silămină	svetăţată	—	—	
„	afumată	60	60.50	
Săc. Franc	—	—	—	
Lietar	slavon nou	—	—	
„	bănăţesc	—	—	
Miere	brută	—	—	
„	galbună străcurată	—	—	
Ceară	de Rosenau	—	—	

Cursul pieţii din Sibiu.

Din 15 Oct. n. 1897.

Hărtie-monetă română	Camp.	9.48	vând. 9.51
Lire turceşti	—	10.65	10.70
Imperiali	—	9.58	9.63
Bănele ruseşti 100 a	—	126.50	127.50
Galbeni	—	5.60	5.66
Napoleon-d'ori	—	9.50	9.55
„ (ruseşti)	—	9.6	9.81

Bursa de Budapesta.

Din 13 Oct. n. 1897.

Renta de aur ung. 6%	—	—
„ „ 4%	128.—	—
„ ung. val. cor. 4%	99.60	—
Împrumutul căilor ferate ung.	122.—	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Out ung. (1-a emisiune)	122.50	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Out ung. (2-a emisiune)	108.—	—
Bonuri rurale ung.	97.50	—
„ croate-slavone	98.60	—
Obligaţiunile desp. regalilor	101.50	—
Împrumut cu premin ung.	155.25	—
Losuri pentru regularea Tisei şi Seghedin	142.25	—
Renta de hărtie austriacă	102.25	—
„ de argint austriacă	102.25	—
„ de aur austriacă	125.—	—
Losurile austriace din 1880	161.25	—
Acţiunile băncii austro-ungare	945.—	—
„ de credit ung.	—	—
„ de credit austr.	—	—
Scrisuri fondare ale institutiunii de credit şi economii „Albina”	102.—	—
Argintul	5.70	—
Galbeni împărăteşti	5.67	—
Napoleon-d'ori	9.54	—
Mărci 100 imp. germane	58.90	—
London 10 Livres sterlingi	120.15	—

Bursa de Viena.

Din 13 Oct. n. 1897.

Renta de aur ung. 6%	—	—
„ „ 4%	121.95	—
Renta ung. v. c. 4%	99.45	—
Împrumutul căilor ferate ung.	122.—	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Out ung. (1-a emisiune)	102.—	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Out ung. (2-a emisiune)	121.65	—
Bonuri rurale ung.	97.50	—
„ croate-slavone	98.60	—
Împrumut cu premin ung.	155.75	—
Losuri pentru regularea Tisei şi Seghedin	141.—	—
Renta de hărtie austriacă	102.25	—
„ de argint austriacă	102.25	—
„ de aur austriacă	124.65	—
Losuri austriace din 1880	160.50	—
Acţiunile băncii austro-ungare	958.—	—
„ de credit ung.	—	—
„ de credit austr.	—	—
Argintul	5.70	—
Galbeni împărăteşti	5.68	—
Napoleon-d'ori	9.54	—
Mărci 100 imp. germane	58.82	—
London 10 Livres sterlingi	119.85	—

Bursa de Bucureşti.

Din 28 Sept. — 4 ore p. m.	Cassa.
Renta rom. per 1:65 5%	10)
Renta română amort. 5%	97
Renta (Schuldverschreib)	09
Oblig. de stat C. F. R. 6%	—
Renta rom. (Rural conv.) 6%	100
Împrumutul municipal 5%	97
Scrisuri func. rurale 5%	—
„ „ 7%	—
dem urbane 7%	—
„ „ 6%	—
„ „ 5%	102
Banca-Nat. (100 lei vârs. Intr.)	87
Soc. Dacia-Rom. (250 lei vârs.)	1468
Soc. ue Aag. Nat. (200 lei vârs.)	436
Soc. rom. de reasig.	487
Soc. r. de con. (250 lei vârs.)	118
Oblig. Cassai Fenișianilor	106
Agio	280
Schimb.	
Londra 8 luni	—
„ cek	—
Berlin 3 luni	—
„ cek	—
Paris 3 luni	—
„ cek	—
Viena	—
„	—
Agio	—

Prețul losurilor

clasa I.

întreg fl. 6.—
jumătate „ 3.—
pătrime „ 1.50
optime „ —.75

E recomandabil, să se plătească ambe clase prime deodată. Prețurile inclusive

clasa II.

întreg fl. 16.—
jumătate „ 8.—
pătrime „ 4.—
optime „ 2.—

Comandă prin trimiteră sumei cu mandat sau prin rambursă.



Dela colectorul principal numit prin Direcțiunea loteriei de clase priv. r. ung.

Mészáros Miklós,

Budapesta, Nádor-utca 5. sz. cutia poștei nr. 237.

Adresa telegr.: Mészáros Europa Budapest,

expedează, cât ajunge proviziunea, losuri orig. la

I. loterie de clase priv. r. ung.

prerogative ale loteriei concesionate și privilegiate de guvernul reg. ung.

Jumătate losurile trebuie să câștige.

Din 100.000 losuri 50.000 câștiguri, dintre

cari cel mai mare în cas norocos

1 milion coroane.

Losurile sunt libere de ori-ce dare.

Numerii de losuri se dau și în părți originale de 1/2, 1/4, 1/8, așa ca ori-cine poate participa [2099] 1-11 după stările sale.

Depunere strict limitată. — Chance însemnate de a câștiga o avere cu depuneri mici.

Planul oficios la cerere se trimite gratis; informații-vă.

Câștigurile se trag în 6 secțiuni (clase)

Câștiguri principale:

in cas norocos

1.000.000 cor.

1 premiu à 600.000 cor.

1 câștig „ 400.000 „

1 „ „ 200.000 „

2 „ „ 100.000 „

1 „ „ 90.000 „

1 „ „ 80.000 „

1 „ „ 70.000 „

2 „ „ 60.000 „

1 „ „ 40.000 „

5 „ „ 30.000 „

1 „ „ 25.000 „

7 „ „ 20.000 „

3 „ „ 15.000 „

31 „ „ 10.000 „

67 „ „ 5.000 „

3 „ „ 3.000 „

437 „ „ 2.000 „

763 „ „ 1.000 „

1238 „ „ 500 „

90 „ „ 300 „

și așa mai departe.

Nr. 1744/1897. o. e.

[2027] 2-2

Publicațiune de litațiune.

Marți, în 19 Octombrie a. c. are loc în magazinul orașenesc de lemne din piața Hermann o litațiune publică pentru vânzarea felurilor obiecte scoase din întrebuințare și nefolosire, și anume se vor vinde:

circa 250 bucăți laterne de stradă cu cârlige de acățat și lampe, 3 bucăți pompe vechi pentru foc, reușite vechi de casarnă ca: mese, bănci, scaune, cuier, căldări de furt, castroane, ciubere, saltele cu pîr de cal, perini cu ceasfurile, fețele de pernă și acoperitorile de lipsă, precum și alte obiecte nefolosite, în sfîrșit câteva măști metrice de fer vechi, câteva măști metrice de hîrtie maculată. Sibiu, în 4 Octombrie 1897.

Oficiul orașenesc de edile:

Lattenberg m. p.,

inginer sup.

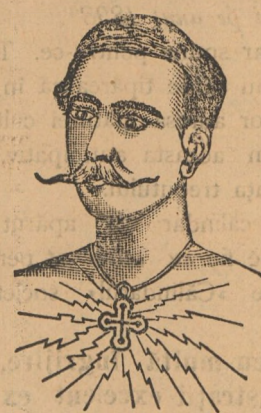
Exarëndare de pășune pentru oi.

Siebenbürger Vereinsbank, societate pe acții, exarëndează pășunea de iarnă pentru oi aflată pe domeniile sale din Cîș (Kreisch), Ferihaza (Weisskirchen) [la Sighișoara] și Batiz (la Piski). Reflectanții pot vedea condițiunile de exarëndare în birou strada Măcelarilor 10, Sibiu.

Siebenbürger Vereinsbank,

[2071] 2-2

societate pe acții.



Întinerirea și prelungirea vieții

se ajunge prin purtarea

renumitei cruci electro-voltaice.

La persoane, care poartă totdeauna crucea voltaică, lucrează normal sîngele și sistemul nervos, simțurile se întăresc, se produce o bună dispoziție, puterile trupei și sufletului se potentează și se ajunge o stare sănătoasă și fericită și prin aceea prelungirea vieții și așa pentru cei mai mulți oameni destul de scurtă.

Tuturor oamenilor slabi nu li-se poate da în de ajuns sfatul, să poarte totdeauna „crucea-voltaică“; întărește nervii, înviește sîngele și e recunoscut în toată lumea, că e un mijloc necomparabil contra următoarelor moladii: podagră și reumatism, neuralgie, slăbire de nervi, insomnie, mâni și picioare reci, hipocondria, gîlbănare, astmă, paralizie, sgîrciuri, moladii de pîr, cădere de pîr, hemoroide, patimi de stomac, influență, tuse, asurzire și vijăitul urechilor, durere de cap și de dinți etc.



Crucea voltaică e o pilă electrică pentru ori-cine folosească. Fete și femei, bărbați tineri și bătrîni, care vre-au să rămînă totdeauna sănătoși și frumoși, poartă acest amulet vestit, prețios și cu putere vindecătoare. Potentează și întărește durabil puterile bărbatului ca și ale femeii, fie-cine e ea și reînviat și reînscut și se simțeste de dond ori așa de tare și de conștient. Numeroase scrisori de laudă și recunoștință. [1989] 3-6

Prețul de bucată fl. 1.80.

La trimiterea de fl. 2.— franco. Cu rambursă 20 cr. mai mult. Veritabila cruce voltaică trimite numai prin renumita firmă igienică

I. Reif,

Viena, I., Brandstätte

la biserica Sf. Ștefan.

Cea mai nouă și cea mai bună hîrtie de țigarete și tuburi

„EDISON“,

care întrece toate fabricatele de până acum în privința bunătații și fineței. [1785] 10-80

Tinerilor și bătrînilor

li-se recomandă spre studiere scrierea consilierului în medicină apărută în edițiune nouă și augmentată

Sistemul nervos

și

sexual turburat

precum și vindecarea radicală a acestuia.

Se trimite sub plic pentru 60 cr. în marce postale. [478] 35-52

Curt Röber, Braunschweig.

Lucru solid, durabil și elegant.

Tîmplărie românească!

Subscrisul am onoare a aduce la cunoștința on. public, că am deschis

Atelierul meu de tîmplărie

SIBIU,

strada Urezului nr. 6,

unde efectuesc tot felul de mobile d. e.: întocmire de salon, rector, dormitor și odăi de locuit în ori-ce stil, după desemnuri prescise sau proprii. Mai departe: executarea lucrărilor la edificii, portale, întocmire la prăvălii, hotele, cafele, școale și biserici, altare, amvoane și strane. [2075] 2-3

Basat pe cunoștința care mi-am câștigat-o în străinătate (Germania și Franța) rog. pe on. public pentru binevoitorul lor sprijin și semnez

Cu toată stima

Emil Pêtruț, măiestru măsar,

Sibiu, strada Urezului nr. 6.

Primește comande din afară, garantînd pentru materialul uscat și pentru o executare elegantă cu cele mai moderate prețuri.

După desemnuri prescise sau proprii.

Nici o bancrută mare!

ci stînd pe basă solidă sîntem în stare a vinde ori-cui pe lângă prețul ne mai auzit de ieftin numai de fl. 6.60 următoarea garnitură de argint britanic constînd din 56 de bucăți.

6 bucăți cuțite de cele mai fine Britania pentru masă cu tăiș veritabil englezesc;
6 bucăți furculițe americ. de argint Britania din o singură bucată;
6 bucăți linguri americ. de argint Britania.

12 bucăți linguri americ. de argint Britania pentru cafea;
1 bucătă lingură americ. de argint Britania de scos supă;

1 bucătă lingură americ. de argint Britania de scos lapte;
2 bucăți pahare americ. de argint Britania pentru ouă;

6 bucăți tave engleze de argint Britania pentru servicii;
2 bucăți feșnice admirabile de masă;

1 bucătă presărătoare pentru ceai;
1 bucătă presărătoare Britania fină pentru zahăr;

3 bucăți cuțite fine pentru poame cu mînușchiu de porcelan;
3 bucăți furculițe fine pentru poame cu mînușchiu de porcelan;

6 bucăți tave Victoria. [2059] 1-12

56 bucăți laolaltă numai fl. 6.60.

Toate obiectele de mai sus sîntem în poziția a le trimite cu minimalul preț de fl. 6.60. Argintul Britania este un metal în totdeauna alb, care își conservă culoarea de argint 25 de ani, despre ce se garantează. Spre cea mai bună dovadă, că acest inserat se bazează pe purul adevăr, dăm următoarea:

Declarație publică.

La cas dacă garnitura de argint Britania trimisă nu ar corespunde, suma plătită se reîntoarce fără impedecare. Cine are numai trebuință de așa ceva, să comande garnitura pompoasă de mai sus, care e potrivită mai ales ca

dar de nuntă și de sîrbători,

cât și pentru hotele, restaurante și case mai bune.

Se capătă numai în

Exporthaus Rix,

liferant a reuniunii casei învîțătorilor etc., firmă înregistrată, existentă de mai bine de 30 ani.

Viena, II/2., Praterstrasse 16 D/1.

Trimite în provincie cu rambursă sau dacă suma se trimite înainte.

Pulvere de curățit 10 cr., cutie 40 cr.

Veritabil numai cu marca de protecție.

Numeroase scrisori de recunoștință stau la dispoziție.

BRITANNIA
SILBER

Stofe veritabile de Brunn

pentru toamnă și iarnă

[689] 80-45

0 bucată de 3-10 metri, din
care ese un rînd întreg de
haine bărbătești (roc, pantaloni și giletă) costă numai

fl. 4.80 veritabilă stofă de lână bună

fl. 6.— veritabilă stofă de lână mai bună

fl. 7.75 veritabilă stofă de lână fină

fl. 9.— veritabilă stofă de lână mai fină

fl. 10.50 veritabilă stofă de lână foarte fină

lână

curată de

oaie.

Asemenea stofe pentru rocuri de iarnă, stofe de vînat, loden, kangarn foarte fin pentru roc și pantaloni, stofe pentru doamne, și tot felul de alte stofe spedează cu prețurile de fabrică depositul de fabrică de stofe, prea cunoscută cu reală și solidă

Siegel-Imhof în Brunn.

Mustre gratis și franco. Spedarea conform mustrelor e garantată. Favorurile ce le dă comandarea de stofe direct la firma de mai sus, în locul unde se fabrică, sînt însemnate: abundență întru a alege, mărfuri proaspete, prețuri fixate ieftin.

Fotografări zilnice la ori-ce fel de timp dela 9-5 ore.

Atelier fotografic de bun renume

VILHELM MANN

Sibiu, Piața-mare nr. 19. [1219] 24-32

se recomandă pentru executarea excelentă a ori-cărui fel de fotografie: portrete singuratic, grupuri de familie sau societăți de nemărginit număr, precum și tablouri.

!! Specialist în fotografierea copiilor !!

Portrete pe platină în mărime naturală dela 15 fl. în sus. Executare corectă și garanție pentru identitate perfectă.

Fotografări zilnice la ori-ce fel de timp dela 9-5 ore.

Pentru „Tipografia“, societate pe acțiuni: V. H. Dressmandt.

Parfumăria Meltzer,

strada Cisnădiei

(Edificiul comandei de corp).

[1873] 2-10

Lucrare după sistem rațional.
Serviciu solid.

Daniel Meltzer jun.,

fabrică de săpun și de lumini,

Sibiu, str. Gușterii nr. 25.

Telefon 54.

„VICTORIA“

INSTITUT DE CREDIT ȘI ECONOMII, SOCIETATE PE ACȚII.

Sediul: ARAD, casa proprie, calea Arhiducele Iosif nr. 2.

Întemeiată la 1887.

Capital de acții fl. 300.000. Fond de rezervă fl. 100.000.

Depuneri fl. 1.000.000. Circulația anuală fl. 15.000.000.

Primește depuneri spre fructificare, după care solvește 5% interese fără privire la termenul de abdicere.

Dare de venit după interese încă o solvește institutul separat.

După starea cassei, depuneri până la fl. 1000 se restituiesc îndată la pesentarea libelului fără abdicere.

Depuneri se pot face și prin postă și se efectuesc momentan după sosirea comandei.

[862] 25-38

Direcțiunea institutului.

Pentru tipar responsabil: Iosif Marshall.